

BAIKERIO

KNYGA

AUDRIUS
SKUČAS

NAUDINGOS
PRAKTINĖS ŽINIOS
APIE MOTOCIKLĄ IR
JO VAIRAVIMĄ

OBUOLYS

AUDRIUS SKUČAS

BAIKERIO KNYGA

TURINYS

Pratarmė	9
Trumpa įžanga	15
SAUGAUS VAIRAVIMO LINK	18
Trijų žodžių taisyklė	20
<i>Nematomo</i> vairuotojo psichologija	21
Kuo daugiau matai, tuo esi saugesnis	23
Saugaus atstumo ir važavimo pozicijos kelyje pasirinkimas	25
Važavimo vietos kelyje (pozicijos) pasirinkimas	28
Pagrindinės motociklų avarijų priežastys	32
Dažniausios motociklo griuvimo priežastys	42
Apranga ir jos įtaka saugumui	47
Pažink savo <i>baiką</i> (motociklą)	48
Svarbiausia – stabdžiai!	49
Staugus stabdymas	50
VAIRAVIMAS SUDĖTINGOMIS SĄLYGOMIS	52
Vairavimas sudėtingomis sąlygomis	54
Posūkių anatomija ir vairavimas juose	62
Stabdymas posūkyje	68
Šoninio slydimo valdymas	69
Važavimas sankryžose	71
Lenkimo menas	75
GRUPINIO VAŽIAVIMO PAGRINDAI	80
Rankų gestai (signalai) ir jų reikšmės	82
Važavimas grupėmis	84
Ką dar reikėtų žinoti motoklubo nariui	90
Važavimo grupėje vertinimas	91
Kolonos formavimas	91
Vairavimas kolonoje	96

Lenkimas grupėmis	97
Lenkimas važiuojant kolonoje	100
Motociklų grupių ir kolonų parkavimas	108
Keleivių ir krovinių vežimas	111
Krovinio vežimas	113
Apibendrinimai ir išvados	115
PRAKTINIO VAIRAVIMO TRENIRUOTĖS	117
Vairavimo tobulinimui	118
Treniruočių vietos parinkimas	118
Saugumo priemonės	120
Pasiruošimas motociklo vairavimui	121
Motociklo su išjungtu varikliu valdymas	124
Aikštelės įrengimo priemonės	125
1 pratimas. Lėtas važiavimas ir frikcijos zona	126
Fricijos zona	126
2 pratimas. Stabdymas tiesiojoje	129
Staigus / avarinis stabdymas tiesiojoje	131
3 pratimas. Gyvatėlė	133
4 pratimas. Ilgieji posūkiai / apsisukimai	135
5 pratimas. Aštuoniukė	137
6 pratimas. Statūs posūkiai	141
7 pratimas. Statūs posūkiai pajudant iš vietos	142
8 pratimas. Kliūtis apvažiavimas (briedis)	144
9 pratimas. Stabdymas posūkiuose	146
10 pratimas. Vairavimas viena ranka	148
11 pratimas. <i>Kontra</i> vairavimas	150
12 pratimas. Motociklo kėlimo technika	153
Literatūros sąrašas	157
Padėka	158

HARLEY-DAVIDSON
CYCLES

HEAD ROAD CAPTAIN
VALMUS CHAPTER
LITHUANIA
HARLEY-DAVIDSON

MEMBER

HARLEY-DAVIDSON

Harley-Davidson

PRATARMĖ

Jei paklaustum, kodėl sumaniau rašyti šį motociklo vairavimo vadovą, vienareikšmiškai atsakyti tikrai negalėčiau. Prisipažinsiu, kad tai nebuvo paprasta. Bet galvoje sukosi daugybė minčių, paskatinusių imtis šio reikalo, ir štai keletas jų.

Pirma – mano paties daugiau kaip trisdešimties metų motociklo vairavimo patirtis ir nuotykių, draugų patirtos vienokios ar kitokios skaudžios važiavimo pamokos. Galiausiai labai netikėtai prisiimta savanoriška mokytojo ir vairavimo instruktoriaus veikla, noras dalintis žiniomis ir motociklo vairavimo praktika. Matydamas, kiek daug kyla įvairiausių klausimų, bei girdėdamas daugybę keistų mitų, supratau, kad juos griauti ir kiekvienais metais apie tai kalbėti iš naujo neduos naudos. Kartais atrodydavo, kad dauguma klausimų, kaip ir vairavimo klaidų, nuolatos kartojasi. Supratau, kad turiu kažko imtis. Visa, ką žinojau ir išmokau, pats tikrinau savo praktikoje, taip pat domėjausi, kas naujo ir pažangaus egzistuoja kitose šalyse. Tad tai, kas man atrodė svarbiausia, ir surašiau šioje knygoje.

Antra – supratau, kad važinėti motociklu ir jį vairuoti yra iš esmės skirtingi dalykai. Neretai susidaro įspūdis, kad šiandien galiojanti teisės vairuoti motociklą suteikimo tvarka mūsų šalyje sudarė sąlygas tik paviršutiniškai parengti egzaminui naujus motociklų vairuotojus.

Deja, šiandien vairavimo mokyklose prabėgomis bandoma išmokyti tik motociklo vairavimo pagrindų. A kategorijos mokymo programos nesuteikia tiek reikiamų žinių ir praktinių įgūdžių, kad žmogus, išlaikęs vairavimo egzaminą, taptų geru vairuotoju ir suprastų, ką reiškia motociklą vairuoti saugiai (tenesupyksta ant manęs kolegos vairavimo instruktoriai).

Galiu tai teigti, nes iš savo paties asmeninės patirties (sūnui mokantis motociklo vairavimo ir ruošiantis egzaminui) įsitikinau, kad dauguma instruktorių net patys nevairuoja motociklų arba tai daro labai retai, turi mažai patirties ir moko tik formaliai, o dirbdami pagal konvejerinę motociklininkų rengimo sistemą su 10 valandų bazinio vairavimo programa tuo labiau negali perduoti to, ką pabandžiau surašyti šioje knygoje.

Trečia – ieškodamas suprantamos ir mano poreikius atitinkančios informacijos Lietuvoje neradau tokio turinio leidinio ar susistemintų šaltinių, kuriuose būtų išsamiai ir aiškiai įvardijamos esminės motociklo vairavimo rizikos, klaidos, pavojingos situacijos, saugaus vairavimo patarimai ir tai, ką reikėtų žinoti ruošiantis tapti motociklininkų klubo nariu.

Beje, ir vairavimo mokyklose iki šiol nėra tokios patirties turinčių bei galinčių ją pasidalinti instruktorių ar programų (bent jau man neteko surasti), kurios būtų koncentruotos, susistemintos ir pritaikytos skirtingus motociklus vairuojantiems motociklininkams tobulintis. Dėl to mokymosi ir tolesnio tobulėjimo galimybės apsiriboja asmeninės patirties įgavimu ar nuogirdomis.

Todėl norėčiau tikėti, kad skaitydamas šią knygą pats įvertinsi savo jau turimas žinias bei vairavimo sugebėjimus, pasikartojančias problemas, ir ne tik sužinosi, kaip ir ką galėtum pakeisti, bet ir pritaikysi tai savo praktikoje. Įgytomis žiniomis visada malonu dalintis, todėl tikiu, kad kažką naudingo patarsis ir tiems, kurie nori mokytis, tobulėti ir gerinti savo vairavimo lygį.

Kaip jau minėjau, šią knygą rašiau remdamasis ilgamete asmenine motociklų vairavimo praktika, sukauptais užrašais bei tarptautine literatūra apie motociklus, jų vairavimo techniką, vairavimo saugumą ir motoklubų tradicijas bei kultūrą. Tai toli gražu nėra vadovėlis arba mokslinis motociklo vairavimo tiesas įrodinėjantis ar kultūrą primetantis veikalas. Tai taip pat nėra ir specialiais laboratoriniais tyrimais paremtas mokslinis darbas, kuriuo būtų pristatomi unikalūs atradimai, arba sportinio motociklų vairavimo pradžiamokslis ruošiantis profesionaliam sportui. Ne. Tai tiesiog motociklininko (baikerio) užrašai apie praktinio vairavimo saugumą gatvėse ir keliuose bei naudingų patarimų rinkinys, padėsiantis kiekvienam vairuoti su didesniu pasitikėjimu, malonumu ir saugiau.

Knygoje nagrinėjamos temos galbūt tavęs neišmokys laikytis ar paisyti Kelių eismo taisyklių, greičio ribojimo ženklų arba išsirinkti tinkamiausią motociklą, bet padės išsiugdyti saugesnį ir techniškai patikimesnį vairavimo stilių bei suteiks reikalingų žinių, kurios nebeleis lengvai patikėti mitais.

Dažnai sutinku žmonių, kurie vairuoja motociklą jau ne vienerius metus, bet turi tik minimalias saugaus vairavimo žinias, mažai praktinių vairavimo įgūdžių, o laiko save tikrais baikeriais ar motociklininkais *asais*. Būna liūdna matyti, kaip nepatikliai važiuoja ir pavojingai elgiasi tokie *asai* keliuose, darydami šiurkščias vairavimo klaidas.

Taip besiblaškydami ilgus metus jie patiria nemažai skaudžių pamokų, prisirenka mitų, įgyja nereikalingų baimių ir susiformuoja ydingus vairavimo įgūdžius.

Todėl tenka eilę metų žingsnis po žingsnio įveikinti atsiradusias baimes (fobijas), keisti klaidingas nuostatas ar įsitikinimus bei įsisenėjusius įpročius, kurie nesuteikia visaverčio ir saugaus motociklo vairavimo malonumo, o žinių trūkumas nuolat įtraukia į pavojus ir juos, ir šalia važiuojančius draugus.

Šios knygos misija būtų įvykdyta, jei ji taptų motociklininko atmintine-užrašine, kurioje rastų naudos tiek pradedantieji, tiek ir labiau patyrę motociklų vairuotojai ar besiruošiantieji tapti motociklų klubo nariais. Tie, kuriems norisi daugiau žinoti apie saugaus vairavimo principus,

kurie kiekvieną pavasarį prieš sezono pradžią ją prisimintų ir pasiskaitytų, o tada nebijotų atvykti į treniruočių aikštelę atnaujinti vairavimo įgūdžių.

Linkiu įdomaus skaitymo, atrandant šiek tiek baikeriškos filosofijos, geriau suprasti potencialius pavojus kelyje, suradus atsakymus į klausimus, susidėlioti atsargumo principus ir kartu patirti didelį malonumą ir pasimėgavimą važiuojant motociklu.

Džiaugčiausi, jei perskaitęs šią knygą pasidalinsi ja su draugais, broliais, seserimis, vaikais ar kaimynais. Tikiuosi, kad bendromis pastangomis išsaugosime bent viena gyvybę daugiau.

TRUMPA ĮŽANGA

Kas lemia saugų ir malonumą teikiantį motociklo vairavimą? Kas nustato vairavimo stilių ir skirtingą vairavimo lygį? Kodėl vieniems atrodo, kad vairuoti motociklą yra labai paprasta, bet iš tiesų jie to gerai nemoka? O kodėl kai kam tai neįveikiama baimė, pavojais persmelkta ir nepasiekiamą svajonė? Kodėl vieniems norisi nuolatos mokytis ir tobulėti, o kiti, kartą gavę vairavimo teises, iš principo niekada neperžengs vairavimo mokymų aikštelės?

Kur slypi šių skirtumų psichologija ir kodėl klaidingos nuostatos užgožia taip reikalingų praktinio vairavimo įgūdžių tobulinimą? Kodėl, turėdami žinių ir vairavimo patirties spragų, vieni jaučiame gėdą ir patiriame stresą, o kiti jaučiamės lyg žuvis vandenyje, gaudydami važiavimo adrenalina ir bandydami vairavimo galimybių ribas?

O kiek kilometrų reikia nuvažiuoti, kad galėtum suprasti tikrąjį savo santykį su motociklu ir keliu bei pajauti savyje baikerio laisvės dvasią ir tikrąjį vairavimo skonį?

Galbūt norėtum dalyvauti motociklininkų susivienijime ar klubo veikloje ir nežinai, ką reikėtų žinoti tampant *tikru baikeriu*?

Iš kur kyla mitai ir legendos apie baikerius ir kaip laikas keičia visuomenės požiūrį į mus, važiuojančius ant dviejų ratų, ir svarbiausia, apie ką turėtume pamiršti vos tik užsėdę ant motociklo?

Jei nori daugiau sužinoti apie tai, gauti atsakymų ir naudingų patarimų, tai savo rankose laikai būtent tą knygą, kuri suteiks ir žinių, ir kaip jas pritaikyti kasdieninėje praktikoje.

Mano rekomenduojama praktinių mokymų programa skiriama norintiems ir nebijantiems tobulėti. Tiems, kas motociklo vairavimą iš sunkaus darbo nori paversti tikru malonumu. Šioje knygoje pateikta mokymosi

programa remiasi šiuolaikine motociklų vairavimo praktika, *Motorcycle Safety Foundation* (JAV) rekomendacijomis, *H. O. G Vilnius Chapter* ir kitų motoklubų draugų patarimais, specialistų straipsniais ir publikacijomis.

Visa, ką aprašiau, yra mano paties patirta, išbandyta ir įvertinta vairavimo profesionalų.

Skiriasi požiūris į vairavimą, saugumą, vairavimo programos, motociklai. Taip pat ir mes, motociklų vairuotojai, labai skiriamės – kiekvienas esame asmenybė, turime savo vairavimo stilių, patirtį, įsitikinimus, važiavimo motociklais tikslus ir vairavimo stažą. Be to, neretai tenka vairuoti užsienio šalyse, kur skiriasi kelių eismo taisyklės, kaip ir mus rengusių vairavimo mokyklų bei instruktorių filosofija.

Tad visai gali būti, jog knygoje pateikta medžiaga neatitiks visų tavo lūkesčių ir neatsakys į visus įmanomus su vairavimo meistriškumu bei saugumu susijusius klausimus. Būsiu atviras ir neslėpsiu, kad aš to ir nesiekiu – mano užrašų misija ir tikslas nėra kažką įrodyti ar savo nuomonę pateikti kaip vienintelę teisingą.

Manau, šis vadovas padės tau sužinoti tai, ką man pavyko sukaupti per daugelį metų, o gautos žinios leis kitaip įvertinti turimus vairavimo įgūdžius, kurių visada prireiks tapus motociklininkų bendruomenės nariu ar net jau kitoje tavo kelionėje.

Asmeninis saugumas daugeliu atveju priklauso ne tik nuo vairavimo įgūdžių, meistriškumo ir motociklo techninės charakteristikos, bet visada bus lemiamas ir eismo sąlygų, kuriomis ruošiesi vairuoti. Užtikrintas ir saugus motociklo vairavimas įmanomas tik turint pakankamai teorinių žinių ir praktinių įgūdžių, su kuriais nėra gimstama ir kurie įgyjami ne tam, kad išlaikytum vairavimo egzaminą. Egzaminuos tave kelias ir tai darys kas dieną, o to egzamino sėkmė priklausys nuo specifinės motociklininko mąstysenos, pastangų treniruotėse ir vairuojant įgytos patirties.

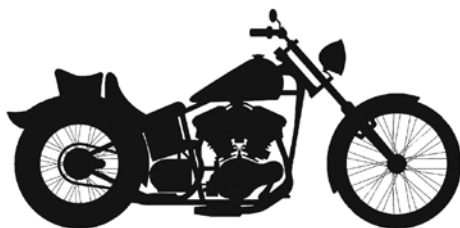
Gaila, bet gavę teisę vairuoti daugelis motociklininkų daugiau nebesimoko ir nebetobulina praktinio vairavimo įgūdžių, o į nuolatinį tobulėjimą žiūri, sakyčiau, labai skeptiškai ir net atmestinais, manydami, kad kas jau kas, bet aš tai tikrai esu puikus ir patyręs motociklo vairuotojas.

Mokytis nebeturiu ko ir tobulintis man jau nebereikia. Patikėkite, su tokiu mąstymu ir elgesiu šie žmonės kelia rimtų abejonių ir savo draugams, ir klubų nariams, ir kitiems eismo dalyviams. „Ar galiu juo pasitikėti, ir ar jis / ji, pernelyg pasitikėdamas savimi, nekelia man ir sau rimto pavojaus, ar saugu aplinkiniams važiuoti drauge su juo?“

Geriausia, ką gali padaryti tu, – suvokti, kad įgūdžiai ir žinios neatsiras savaime (motociklui stovint garaže ar remonto dirbtuvėse), kad tai – nuoseklus ir sistemingas darbo rezultatas – treniruotės aikštelėje ir važiavimas, važiavimas ir dar kartą važiavimas.

Praktiniai mokymai ir treniruotės tiesiog būtini bent kartą per metus (ypač po žiemos pertraukos). Labai svarbu atnaujinti pažintį su savo motociklu ir atgaivinti primirštus įgūdžius atliekant vairavimo pratimus vairavimo mokymo aikštelėje bei diskutuojant su draugais ar instruktoriais apie saugaus vairavimo techniką, vairavimo mieste strategiją, ekstremalaus stabdymo ir manevravimo principus, važiavimą kolonoje ir kitus. Net ir perskaičius šiuos užrašus patarčiau ir toliau domėtis motociklo vairavimu, periodiškai ieškoti informacijos internete, teminiuose forumuose ar seminaruose.

Na, o dabar, brangus bičiuli, linkiu tau įdomaus skaitymo.

SAUGAUS VAIRAVIMO LINK...

TRIJŲ ŽODŽIŲ TAISYKLĖ

Motociklo vairavimas nėra važiavimas autobusu ar automobiliu. Manau, su tuo sutiksi. Tačiau net jei daugumai tai ir suprantama, kartais atrodo, jog dalis motociklininkų, važiuodami motociklu, kažkodėl nesielgia kitaip nei vairuodami savo automobilį.

Dalyvavimas eisme turi daug rizikos ir pavojingų veiksmų, kurie ne visada priklauso nuo mūsų pačių, todėl dėdamasis šalimą ir akis saugančius akinius, sėsdamas ant motociklo turi *persijungti*, tai yra pakeisti savo mąstymą – suprasti, kad būtent tuo metu tampi lyg NEMATOMU eismo dalyviu.

Kad tavo veiksmai būtų savalaikiai ir racionalūs, įsidėmėk trijų žodžių taisyklę:

1. IEŠKOK akimis aplink save ir toliau esančių potencialių pavojų (net ir tuščioje gatvėje ir kelyje) – pėsčiųjų, dviratininkų, gyvūnų, šalutiniu keliu važiuojančių tavęs link traktorių ar priekyje su įjungtu posūkiu jau kuris laikas važiuojančio užsieniečio.

2. PROGNOZUOK ir numatyk pavojus (net jei jų arti ir nėra), galinčius tau sukelti realią grėsmę (o kas, jeigu staiga, o ką aš daryčiau, ar tikrai spėčiau sustoti, sureaguoti, apvažiuoti). Būdamas įžvalgus daugeliu atveju būsi pasiruošęs pasitikti pavojų ir tinkamai jį įveikti.

3. VEIK. Tai yra tavo matymo / ieškojimo ir rizikos / pavojų prognozavimo atsakas ir rezultatas, pasireiškiantis savalaikie reakcija ir racionaliais veiksmais. Jei pirmosios dvi taisyklės vienu metu suveiks tavo galvoje, jos paruos tave netikėtumui, kad išvengtum prognozuoto ir gresiančio pavojaus. Tavo veiksmai bus tik tada adekvatūs ir racionalūs galimos rizikos atžvilgiu, jei vertinsi savo paties pasiruošimą netikėtam manevravimui, stabdymui, savo matomumą, kelio dangos kokybę ir oro sąlygas.

Manau, tai sąmoningo motociklininko atmintinė ir atsakingo vairuotojo psichologijos dalis, išskirianti tave nuo eilinio *gatvės plevėsos*, keliančio pavojų sau ir aplinkiniams.

„NEMATOMO“ VAIRUOTOJO PSICHOLOGIJA

Dažniausi automobilių vairuotojų pasiaiškinimai policijai po kelių eismo įvykių, kuriuose dalyvavo motociklininkai: „Aš jo nepastebėjau, nepamačiau“ arba „Jo visai nesimatė“ arba „Jis atlėkė taip greitai, kad net nespėjau sureaguoti“ ir pan.

Motociklai nėra dideli kaip sunkvežimiai, autobusai ar traktoriai, lėtai judantys ir gerai matomi kelyje. Motociklai visada neabejotinai greitesni nei bet kurios kitos transporto priemonės. Mes, motociklininkai, keliuose dažnai atliekame staigesnius vairavimo manevrus, todėl labai dažnai esame tiesiog *nematomi* daugeliui eismo dalyvių.

Jei jau esame *nematomi*, vadinasi, turime kažkaip kitaip mąstyti ir kitaip elgtis, kad atkreiptume kitų eismo dalyvių dėmesį į save. Tam rimtai pasitarnautų:

1. Apranga – ryški ir gerai pastebima (ypač tamsoje ar riboto matomumo sąlygomis), turinti atšvaitus ar traukianti aplinkinių dėmesį.

2. Priekiniai žibintai – šiuolaikinių (LED ar lęšinių) technologijų, suteikiančių ne tik gerą kelio apšvietimą tamsos metu, bet ir atkreipiantys kitų eismo dalyvių dėmesį. Investuok į žibintus ir tai atsipirks saugumu.

3. Posūkio signalai, rodomi šviesomis arba rankų gestais. Tai daryk iš anksto, prieš ruošdamasis persirikiuoti iš vienos eismo juostos į kitą, lenkti ir apvažiuoti lėtesnius eismo dalyvius, posūkių ar apsisukimo metu. Tik jokia būdu nepamiršk išjungti posūkio signalo tuoj pat baigęs manevrą. Jei tavo motociklas neturi automatinio išjungiklio – įsigyk. Investavęs į tai išsaugosi savo gyvybę.

Aiškliai ir laiku parodyti signalai leis kitiems eismo dalyviams geriau suprasti ar numatyti, ką ketini daryti. *Gatvės plevėsos*, lakstydami be jokių

signalų, dažniausiai lieka nesuprasti ir nepastebėti, todėl patenka į skaudžias situacijas.

4. Garso signalas – nesidrovėk jį saikingai naudoti kaip perspėjimą, atkreipdamas dėmesį į save. Nebūk tikras, kad tavo *gerai skambantys*, triukšmingi duslintuvai girdisi visiems ir saugo tave kaip posakyje *Loud Pipes Save Lives* (Garsios dūdos saugo gyvybes).

Tyrimai parodė, kad vairuotojai automobilio salone net ir nesiklausydami garsios muzikos ar nesikalbėdami telefonu, bet bendraudami su keičiais negirdi duslintuvų keliamo triukšmo.

Juk kartais jie negirdi net ir specialios paskirties transporto priemonių, skubančių su įjungtais švyturėliais ir garso sirenomis, tai ką kalbėti apie kažkur burzgiančius tavo duslintuvus. Eksperimentas įrodė, kad duslintuvų garsas gali girdėtis tik jei automobilio salone yra visiška tylą ir motociklas važiuoja arti vairuotojo durelių, taip pat jei automobilio langai atviri arba automobiliai stovi spūstyje.

5. Laikymasis toliau nuo sunkiasvorių vilkikų, didelių gabaritų savieigių transporto priemonių ir autobusų. Stenkis nesiartinti prie tokių galiūnų arba kaip galima greičiau pagarbiu atstumu juos pravažiuok. Taip pat stenkis nevažiuoti ir aklojoje zonoje (kada esi nematomas nė viename galinio vaizdo veidrodėlyje), tuo labiau nestovėk sankryžoje prie šviesoforo per arti vilkikų. Jų vairuotojai sėdi ganėtinai aukštai ir prieš save apačioje stovinčio motociklo tikrai nemato. Pasirink kaip galima matomesnę važiavimo ir stovėjimo poziciją visų eismo dalyvių atžvilgiu.

6. Važiavimas kairiaja eismo juostos puse. Mieste, važiuodamas paskui automobilius, visada laikykis kairiosios eismo juostos pusės, taip būsi kur kas geriau pastebimas priekyje važiuojančio vairuotojo ne tik centriniame, bet ir šoniniame galinio vaizdo veidrodėlyje.

7. 10 procentų didesnis (bet tik leistinas) greitis, nei vyksta bendrasis eismas. Mieste intensyvaus eismo sąlygomis, jei nėra spūsčių, vidutinis transporto srauto greitis yra 40 km/val., todėl ši rekomendacija tavęs neprivers viršyti greičio ir pažeisti Kelių eismo taisyklių. Išnaudok tuščius gatvių

ar kelių tarpus tarp automobilių, ypač spūstyse. Taip nesudarysi papildomų kliūčių kitiems eismo dalyviams ir būsi geriau matomas ir saugesnis, tuo pačiu mažiau prisikvėpuosi išmetamųjų dujų.

Būk mandagus, visada padėkok tavo praleidžiantiems, stenkis būti prognozuojamas ir nelenktyniauk. Patikėk, tu ir taip visada esi ir būsi greitesnis už kitus eismo dalyvius, todėl noras pasirodyti tikru lenktynininku ar *lakūnu* daugumos vairuotojų tikrai nenustebins.

Todėl eismo dalyviai tavęs kažkur tikrai nepastebės ir nesupras lenktynių, o dėl agresyvaus bei galimai chuliganiško vairavimo prie kito šviesoforo dar ir apdovanos *maloniais* epitetais, gestais ar žodžiais.

Įsidėmėk, kad net ir tais atvejais, kai pagal Kelių eismo taisyklės visu 100 procentų esi kelyje teisus (pvz., yra aiškus tavo pirmumas arba važiuoji pagrindiniu keliu), turi būti atidus ir pasirengęs neplanuotai stabdyti ar manevruoti, kad išvengtum eismo įvykio.

99 procentais atvejų būsi NEMATOMAS, o netikėtos kliūtys ir pavojai tavęs tik ir laukia.

Eismo įvykio metu buvimas teisiu gal ir apsaugos nuo materialinės ar moralinės atsakomybės už patirtus nuostolius, tačiau tai niekada neapsaugos nuo skausmingų traumų ir pasekmių visam likusiam gyvenimui. Bet kokio įvykio metu skaudžiausiai kenčiame mes, motociklininkai, ir nesvarbu, kokie teisūs ar ne būtumėm.

KUO DAUGIAU MATAI, TUO ESI SAUGESNIS

Motociklininko kaip *nematomo* eismo dalyvio svarbiausias įgūdis ar įprotis yra būti budriam, dėmesingam, MATYTI ir nuolatos SEKTI, kas, kaip ir kur vyksta aplink. Apie tai verta kabėti, nes ne visi gerai suprantame, ką tai reiškia arba kaip reikia naudotis akimis važiuojant motociklu.

Matymas nėra susijęs tik su regėjimo kokybe arba akių savybėmis aiškiai matyti daiktus tolumoje ar situacijas aplink.

**ĮSIGYKITE
KNYGĄ DABAR**

obuolys.lt